

Ligeledes kan lysning undlades, når der på grund af en af parternes sygdom er alvorlig fare ved at opsætte vielsen, hvilket så vidt muligt skal godtgøres ved lægeattest.

Kapitel IV.

Om vielse.

§ 28.

Ægteskab stiftes enten ved kirkelig eller ved borgerlig vielse.

§ 30.

Kirkelig vielse foretages af folkekirkens præster. En præst i folkekirken er kun pligtig at foretage en vielse, såfremt en af brudefolkene hører til folkekirken. Præsten kan dog nægte at vie en fraskilt. Mener han iøvrigt af religiøse grunde ikke at kunne eller burde foretage en vielse, skal han forelægge biskoppen sagen; denne afgør da efter en undersøgelse af samtlige sagens omstændigheder, om den pågældende præst bør fritages for at foretage vielsen.

§ 31.

Adgang til at blive borgerligt viet står åben for alle, uanset om betingelserne for kirkelig vielse er tilstede eller ikke.

§ 32.

Borgerlig vielse foretages af landshøvdingen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 33.

Hvis ikke fritagelse for lysning er hjemlet ved § 26, må vielse ikke foretages, før end lovlig lysning har fundet sted. Herom må attest efter § 25 forelægges, medmindre den myndighed, for hvem ægteskabet indgås, selv har forestået lysningens iværksættelse. Til trods for stedfunden lysning må vielse ikke foretages, såfremt det er nævnte myndighed bekendt, at ægteskabsbetingelserne ikke er tilstede.

Er der hengået mere end 3 måneder efter lysningsfristens udløb, kan vielse ikke mere foretages på grundlag af den stedfundne lysning.

§ 34.

Indgås ægteskab uden forudgående lysning, skal den myndighed, for hvem ægteskabet indgås, påse, at ægteskabsbetingelserne er prøvet.

§ 35.

På den for vielsen bestemte dag og tid, der så vidt muligt skal vælges efter brudefolkens ønske, møder disse ved kirkelig vielse i kirken eller på det til kirkelige handlinger indviende sted, og ved borgerlig vielse på det herfor fastsatte sted.

Afvigelse fra det i stk. 1 nævnte sted kan ske efter aftale med den, der skal forrette vielsen.

§ 36.

Vielsen skal foregå i mindst to vidners overværelse.

Brudefolkene skal ved samtidigt møde på spørgsmål af præsten eller den borgerlige myndighed erklære at ville ægte hinanden og derpå af ham forkyndes at være ægtefolk.

De nærmere regler om fremgangsmåden ved vielse i folkekirken og ved borgerlig vielse gives af statsministeren.

§ 37.

Umiddelbart efter vielsen indføres den ved kirkelig vielse i kirkebogen og ved borgerlig vielse i en dertil indrettet protokol (ægteskabsbogen).

Nærmere regler herom gives af statsministeren.

§ 38.

En stedfunden vielse har kun retsvirkning, hvis den er sket for en af de i §§ 30 og 32 nævnte myndigheder, og de i § 36, stk. 2, foreskrevne regler er iagttaget. Derimod er det uden betydning for vielsens gyldighed, at reglerne om lysning eller ægteskabs indgåelse iøvrigt er tilsidesat, eller at vedkommende myndighed i det foreliggende tilfælde har overskredet grænserne for sin beføjelse.

§ 40.

Ægtefællerne har adgang til at få et ved borgerlig vielse indgået ægteskab kirkelig velsignet efter aftale med en præst i folkekirken. Nærmere regler herom fastsættes af statsministeren.

Kapitel V.

Om ægteskabs omstødelse.

§ 42.

Er ægteskabet indgået i strid med reglerne i §§ 12 eller 14, bliver det at omstøde ved dom.

I tilfælde af tvegifte kan det dog ikke om-